

besejles selv under de allervanskeligste Forhold, og inde i selve Kanalen vilde Havnen være beliggende, altsaa let at andue. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at man ikke, naar der er Tale om Bygning af Fiskerihavne, burde lade dette Sted unyttet, for der vil saa sandt gaa Aaringer, inden Overvejelserne er tilendebragte, inden Bevillingen er gaaet sin Gang gennem Rigsdagen, inden man har faaet begyndt paa Arbejdet, og ikke mindst inden man faar endt Arbejdet. At bygge Havne paa Vestkysten er ikke noget, man begynder paa i Dag og faar færdigt om en Maaned, det vil tage Aaringer. Vi behøver bare at mindes, hvad ogsaa det ærede Medlem for Lemvig-Kredsen omtalte, Bygningen af de to Moler ved Vorupør og Hanstholm, og to Moler er jo dog et ganske lille bitte Stykke af det store Arbejde, der skal gøres, naar der skal bygges en Havn. Det forekommer mig, at naar man i Løbet af et Par Aar kan tilvejebringe en Havn i Thyborøn-Kanalen for en saa billig Penge som 400,000 Kr., bør man ikke lade Fiskerne vente paa deres Havn længere, men dog gøre det lille Stykke Arbejde, ogsaa for at vise, at man har Interesse for Sagen, en Interesse, der ikke alene faar Udtryk i Ord, men ogsaa i Gerning.

Mens jeg er ved Thyborøn Kanal, vil jeg gerne fremsætte en — meget lavmælt — Kritik af Forholdene deroppe, og jeg vil bede den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, fordi jeg ikke er ganske sikker paa, at hvad der sker dér, er det rette. I en lang Aarrække har man nu ved Hjælp af det Uddybningsmateriel, der findes deroppe, den store Sandpumper ved Thyborøn, gravet et retliniet Løb fra Kanalen over Fjordgrunden ned imod den dybe Fjord, et Løb, der peger i sydøstlig Retning og nedad mod Lemvig, det saakaldte Gaaseholm-Løb. Det har voldt mange Bryderier. Først paa Foraaret begynder Sandpumpen sit Arbejde for at oprette alt, hvad Vinteren har ødelagt, og den bliver ved at arbejde baade Foraar og Sommer og saa langt hen paa Efteraaret som muligt for at faa Løbet uddybet, saa at det er brugeligt, og det er blevet brugeligt. Men saa forlader Sandpumpen Thyborøn Kanal, Efteraarsstormene og Vinterstormene kommer og fylder Løbet efter igen, og saa kan man begynde forfra. Det er sket i mange Aar, og der er ofret Hundreder af Tusinder derpaa. Nu

er jeg ikke sagkyndig, giver mig heller ikke ud derfor, men der er sagkyndige Folk paa det Omraade, der har udtalt deres Forbavelse over, at man paa et saa vanskeligt Sted som Thyborøn Kanal vil tvinge Strømmen i en bestemt Retning. Det er jo noget, ethvert Menneske kender, at et Aaløb igennem en Eng gaar ud og ind i Bugter, og saa tror man, at man i Thyborøn-Kanalen, hvor Materialet er saa løst, som det er, kan grave en Rende og tvinge Strømmen i en bestemt Retning! Blot den Omstændighed, at Sandmassen ved den ene Side ligger mere løst end ved den anden, er tilstrækkelig til, at Sandet skæres bort, saaledes at det bliver et bugtet Løb i Stedet for et lige. I den Tid, Naturen har passet sig selv oppe i Thyborøn-Kanalen, har der altid været et Sejløb igennem, men det er ogsaa gaaet i Bugtninger og har aldrig nogen Sinde været retliniet, som man nu vil tvinge det til at være. Det er en Historie, der har kostet Staten ca. 100,000 Kr. aarlig, der er, som sagt, sagkyndige Folk, der siger, at det er utilstedeligt at blive ved dermed. Det har ogsaa haft til Følge, at medens Havrevlen er god og farbar for Sejlskibe og ligeledes Indløbet gennem Thyborøn-Kanalen, er Løbet over Fjordgrunden blevet af den Beskaffenhed, at Sejladsen gennem Thyborøn Kanal saa at sige er stoppet. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder have sin Opmærksomhed henvendt paa, om det, Vandbygningsvæsenet her foretager sig, er helt korrekt. Jeg har mine Tvivl i saa Henseende, og jeg er overbevist om, at hvis Sandpumpen bliver brugt til at rydde op i det naturlige Løb, som Strømmen danner sig selv, og til at skaffe en Sandbanke væk hist og her, vil Sejladsen gennem Thyborøn Kanal blive betydelig bedre, end den er i Dag.

Jeg kunde have Lyst til, inden jeg gaar herfra, at gøre opmærksom paa en Sag, der ogsaa vedrører Vandbygningsvæsenets Uddybningsmateriel, i det hele taget dets Dampere. Af det omdelte Statsregnskab fremgaar det, at Vandbygningsvæsenets Dampere „Prøven“, der ikke just hører til Uddybningsmateriellet, men som er stillet til Raadighed for Vandbygningsvæsenet, har haft en Udgift i det forløbne Regnskabsaar af 26,200 Kr. 36 Øre, medens der var bevilget 26,203 Kr. 83 Øre. Det viser sig altsaa, at der her er sparet 3,47 Kr. paa denne Konto. Den store Sandpumper „Thyborøn“, der